

Македонският дюлгеринъ Пулевски въ народна бѣла носия донесе преди нѣкой день въ министерството букваръ à la Богоровъ, съвършено неграмотенъ, искайки препоръка за неговото разпространение. Речитѣ на Цанкова въ Народното събрание. Онзи день казалъ на единъ глупакъ: „Абе, защо ти говоришъ, когато нищо не разбирашъ“. Доста съмъ доволенъ и отъ министерството и инакъ. Има доста работа, а това е добре. Въ кѣщи е доста приятно. Die „G'Spasmfamilie“ сж порядъчни, добри хора, макаръ и примитивни, homerische Einfachheit [хомерска простота], далече отъ блазираностъта и хиперцивилизацията съ всевъзможнитѣ тѣхни издѣлки. Видяваме се на 1 часа на обѣдъ (въ министерството стоя отъ 9—1), вечерята на 7—8 и следъ това у тѣхъ въ стаята на чай. Боледуването на кученцето Фино и лѣкуването му съ дървено масло.

27 ноемврий/9 декемврий, четвъртъкъ. Голѣми новини. Бидейки боленъ отъ простуда, малко излизамъ и за това незная много нѣщо. Вчера Сарафовъ ми каза на улицата, че ще имамъ новъ министъръ, обаче, не знае кого. Пратихъ бележка на Стоилова, ала и той не знаеше нѣщо по-подробно. Работата не ми бѣше приятна. Въ канцеларията следъ дохаждането на Вацова на 30 ноемврий всичко вървѣше въ най-добъръ редъ, азъ пиша резолюциитѣ, Гюзелевъ се държи много прилично и любезно, върши се всичко, каквото искамъ. Днесъ не излѣзохъ и останахъ въ кѣщи, понеже страдахъ отъ болки въ всички кости (rheumatismus bulgaricus) и въ гърлото. Преди пладне се ровѣхъ изъ Фалмерайовитѣ франгменти, подиръ пладне седѣхъ въ стаята на своитѣ хазяи, които ми разправяха по единъ простицкъ начинъ за своитѣ страдания презъ време на кланетата и презъ войната, за постоянния страхъ, за страшнитѣ произволи на селското население, за масовото продаване на заграбената стока отъ башибозуцитѣ изъ пловдивскитѣ улици, страшното положение на окжаното население, бѣгайки отъ Ескизаара следъ нейното опожаряване презъ августъ 1877 г., за рѣзането на косацитѣ на селянкитѣ отъ турцитѣ (търсейки заштити пари въ тѣхъ) и т. н. Какъ видѣли свои познати ескизаарчани съ разкъсани ризи, „видѣха имъ се месата“; какъ една българка се зачувала въ Заара, говорейки по турски, ужъ че е ерменлийка; какъ засвирила тржбата въ турската махала въ Пловдивъ, свиквайки башибозуцитѣ, два часа предъ зори, день два преди дохождането на руситѣ; какъ черкезитѣ къртѣли въ Пловдивъ вратитѣ; какъ имъ се свършила водата за пиене и какъ по кѣщата топили ледъ противъ жаждата.—Вънъ е снѣжно и студено.—На обѣдъ Спасъ ми разправя за листата: Каравеловъ на финансѣтѣ и временно на правосъдието (чакатъ младия Палаузовъ), Цанковъ на вътрешнитѣ работи, Стойчовъ на външнитѣ работи (!), Славейковъ на просвѣтата. Предлагали на Хр. Стояновъ ми-